

07-05-2024 ΟΡΘΟΣ ΤΡΙΤΗΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ.

† 07 ΜΑΪΟΥ 2024

† Τρίτη τῆς Διακανησίμου.

† Μνήμη τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου
τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ὡρᾳ τρίτῃ τῆς
ἡμέρας, ἐπὶ Κωνσταντίου Βασιλέως, υἱοῦ
Κωνσταντίου τοῦ Μεγάλου..

Σήμερον συμφάλλεται ἡ ἀκολουθία τῆς
ἀνακομιδῆς τοῦ λειψάνου
τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν
† Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου,
Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.
Οἱ εἰρεὺς θυμῷ τὸ ιερὸν Εὐαγγέλιον
ἐκφωνεῖ.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ, καὶ ὁμοουσίῳ,
καὶ ζωοποιῷ, καὶ ἀδιαιρέτῳ
Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Καὶ ψάλλει τρὶς τὸ τροπάριον.

Ὕχος πλ. α'

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θα-
νάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν
τοῖς μνήμασι, ὁ χορός ζωὴν χα-
ρισάμενος.

Λέγεται δὲ τοῦτο τρὶς ὑπὸ τοῦ Ἱερέως,
(τὴν κατάληξην «ζωὴν χαρισάμενος»
ψάλλουσιν οἱ χοροί).

Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεὺς ἢ ὁ Διάκονος τοὺς
ἐπομένους Σπίχους καθ' ἑκαστον δὲ Σπίχον
ψάλλεται ὄμοιώς ὑπὸ τῶν Χορῶν τὸ «Χρι-
στὸς ἀνέστη».

Σπίχος α'. **Ἀ**ναστήτῳ ὁ Θεός, καὶ
διασκορπισθήτωσαν οἱ ἔχθροὶ
αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ
προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες
αὐτόν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θα-
νάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν
τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Σπίχος β'. **Ω**ς ἐκλείπει καπνός,
ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς
ἀπὸ προσώπου πυρός.

Σπίχος γ'. **Ο**ύτως ἀπολοῦνται οἱ
ἄμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ
Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὔφρανθήτω-
σαν.

Σπίχος δ'. **Ἄ**υτη ἡ ἡμέρα, ἦν
ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλια-
σώμεθα, καὶ εὔφρανθῶμεν ἐν
αὐτῇ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενὶ καὶ Αγίῳ
Πνεύματι.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θα-
νάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν
τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θα-
νάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν
τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θα-
νάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν
τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς, γειονωτέρᾳ φωνῇ·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θα-
νάτῳ θάνατον πατήσας. Καὶ τοῖς ἐν
τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δε-
ηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ
τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπα-
ντος κόσμου, εὔσταθείας τῶν
ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ

τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘**Υ**πέρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘**Υ**πέρ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘**Υ**πέρ τοῦ Πατρὸς καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘**Υ**πέρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘**Υ**πέρ τῆς κώμης (πόλεως) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οίκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘**Υ**πὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘**Υ**πὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘**Υ**πέρ τοῦ ὁυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘**Α**ντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου (‘**Υ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς’) καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγίων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Cοὶ, Κύριε.

‘**O**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητέλῃ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Αμήν.

Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν

«‘**O**π πρέπει σοι, πᾶσα δόξα...»

Οι Κανόνες τοῦ Πάσχα ἐν τῷ Ἁγίου.

‘**Ωδὴ α’.** Ὁχος α’!

‘**Ο** Είρμος.

‘**Α**ναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν Λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα· ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωήν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν, Χριστὸς ὁ Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ἀδοντας. (Δις)

Σπίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου Κύριε.

Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις, καὶ δόψομεθα, τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς ἀναστάσεως, Χριστὸν ἔξαστράπτοντα, καὶ, Χαίρετε, φάσκοντα, τρανῶς ἀκουσόμεθα, ἐπινίκιον ἄδοντες.

Σπίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου Κύριε.

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως εὔφραινέσθωσαν, γῇ δὲ ἀγαλλιάσθω, ἔօρταζέτω δὲ κόσμος, ὁρατός τε ἄπας καὶ ἀόρατος· Χριστὸς γὰρ ἐγήγερται, εὔφροσύνη αἰώνιος.

‘Ο Κανὼν τοῦ Ἀγίου, Ὡδὴ α'
 ^{τῷ} Ηχος γ'
 Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ

Σπίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ως ἀθάνατον ἐν Ἐκκλησίᾳ, κεκτημένον εὔκλειαν, ἐν θεοπνεύστοις λόγοις, πάντες, Ἀθανάσιον τιμήσωμεν ἀξίως, δὸν περ καὶ μετὰ θάνατον, ἐδόξασε Χριστὸς ὁ Θεός, ως οἰκεῖον θεράποντα.

Σπίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εἰς θεωρίας βάθος, ἐκταθεὶς τὰς φρένας, ἐν Ἅγιῳ Πνεύματι, ἱερομύστα Πάτερ, τὸν πλοῦτον ἀνίχνευσας τῶν θείων λογίων, καὶ τὸν κόσμον ἐπλούτισας.

Δόξα...

Τοὺς ἐν πελάγει πλάνης, χειμαζομένους Πάτερ, ως πυρσὸς μετάρσιος ἐνθέων διδαγμάτων, ιθύνεις

ἐκάστοτε τῇ γαλήνῃ τῶν λόγων σου, πρὸς λιμένα τῆς χάριτος.

Καὶ νῦν... Θεοτόκιον

Υμνοῦμέν σε Παρθένε, Θεοτόκε ἀγνή, χερουβικὸν δῦχημα, ἐξ ἣς Θεὸς ἐτέχθη· σὺ γὰρ μόνη γέγονας πηγὴ ἀφθαρσίας, πηγάζουσα πᾶσι ζωήν, ἀφ' ἣς ἀρυόμενοι, ιάματα λαμβάνομεν.

Καταβασία

Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυθῶμεν Λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα· ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωήν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν, Χριστὸς ὁ Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ἄδοντας.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεἶπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Εἴτα, Συναπτὴ μικρὰ
μεθ' ἦν Ἐκφώνησις

Οτι σὸν τὸ κράτος καί σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ωδὴ γ' Ηχος α!

‘Ο εἱρμὸς

Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγήν, ἐκ τάφου ὁμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεούμεθα. (Δἰς)

Σπίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου Κύριε.

Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανός τε καὶ γῆ, καὶ τὰ καταχθόνια· ἔορταζέτω γοῦν πᾶσα κτίσις, τὴν Ἐγερσιν Χριστοῦ, ἐν ᾧ ἐστερέωται.

Σπίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου Κύριε.

Χθὲς συνεθαπτόμην σοι Χριστὲ συνεγείρομαι σήμερον ἀναστάντι σοι, συνεσταυρούμην σοι χθὲς, αὐτός με συνδόξασον Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

‘Ο Κανὼν τοῦ Ἀγίου, Ωδὴ γένους γένους

Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου

Σπίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ταῖς ἀστραπαῖς τῶν λογων σου Ιεράρχα, τὴν τυφλὴν ἡμαύρωσας τοῦ Ἀρείου διδασκαλίαν, γενόμενος ὁφθαλμὸς τῶν πιστῶν.

Σπίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εξυφανθέντα πόνοις σου καὶ ἴδρωσιν, ἐνεδύσω Ὁσιε τὸν ποδήρη, τῆς ἀληθείας ἐν χάριτι, ἰερουργήσας Χριστῷ.

Δόξα...

Ως ταξιάρχης παραστάσεως θεολέκτου, συνασπισμὸν διέκοψας θεομάχων, τῇ μαχαίρᾳ τοῦ Πνεύματος ὀπλισάμενος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Η τὸν Θεὸν ἐν μήτρᾳ σου δεξαμένη, καὶ τεκοῦσα τοῦτον σεσαρκωμένον, καὶ ἀνθρώπους τῆς φθιρᾶς ἀπαλλάξαντα, Θεοτόκε ἵκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Καταβασία

Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ’ ἀφθαρσίας πηγήν, ἐκ τάφου ὁμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεούμεθα.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ἄναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεἶπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Εἶτα, Συναπτὴ μικρὰ
μεθ’ ἦν Ἐκφώνησις

Οτι σὺ εἴς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν

·Η· Υπακοή
·Ηχος δ'

Προλαβοῦσαι τὸν ὅρθρον αἱ περὶ Μαριάμ, καὶ εύροῦσαι τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἥκουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου· Τὸν ἐν φωτὶ ἀϊδίῳ ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα, δράμετε, καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἡγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον, ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Γεός, τοῦ σωζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Κοντάκιον. ·Ηχος δ'.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ Ἀδου καθεῖλες τὴν δύναμιν, καὶ ἀνέστης ὡς νικη-

τής, Χριστὲ ὁ Θεός, γυναιξὶ Μυροφόροις φθεγξάμενος. Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Ωδὴ δὲ Ἡχος α!

Ο εἱρμὸς

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς ὁ θεηγόρος Ἀββακούμ, στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύτω, φαεσφόρον Ἀγγελον, διαπρυσίως λέγοντα· Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη Χριστός ὡς παντοδύναμος.

Σπίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἄρσεν μέν, ὡς διανοῖξαν, τὴν παρθενεύουσαν νηδύν, πέφηνε Χριστός, ὡς βροτὸς δέ, ἀμνὸς προσηγόρευται, ἄμωμος δέ, ὡς ἀγευστος κηλīδος, τὸ ἡμέτερον Πάσχα, καὶ ὡς Θεὸς ἀληθής, τέλειος λέλεκται.

Σπίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου Κύριε.

Ὦς ἐνιαύσιος ἀμνός, ὁ εὐλογούμενος ἡμῖν, στέφανος χρηστὸς ἔκουσίως, ὑπὲρ πάντων τέθυται, Πάσχα τὸ καθαρτήριον, καὶ αὕθις ἐκ τοῦ τάφου ὥραῖος, δικαιοσύνης ἡμῖν ἔλαμψεν ἥλιος.

Σπίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου Κύριε.

Ο θεοπάτωρ μὲν Δαυΐδ, πρὸ τῆς σκιώδους κιβωτοῦ ἥλατο σκιρτῶν, ὁ λαὸς δὲ τοῦ Θεοῦ ὁ ἄγιος, τὴν τῶν συμβόλων ἔκβασιν, δρῶντες, εὐφρανθῶμεν ἐνθέως, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὡς παντοδύναμος.

Ο Κανὼν τοῦ Ἀγίου,

Ωδὴ δ

Ἡχος γ'

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου

Σπίχ. Λ γιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πᾶσαν ἥρδευσας τὴν οἰκουμένην, Ὁσιε Πάτερ, τὴν πηγὴν ἐν τῇ καρδίᾳ σου, τῆς ζωῆς κεκτημένος.

Σπίχ. Λ γιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λ νεπλήρωσας ἐν τῇ σαρκὶ σου, Ὁσιε Πάτερ, τοῦ Κυρίου τὰ παθήματα, ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ.

Δόξα...

Διωκόμενος ὑπὸ ἀθέων, Ὁσιε Πάτερ, ἀπεδίωξας τῆς ποίμνης σου, ἀρειόφρονα πλάνην.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίου

Μήτηρ ἀχραντε εὐλογημένη, ἀγνὴ Παρθένε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε περίσωζε, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης.

Καταβασία

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς ὁ θεηγόρος Ἀββακούμ, στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύτω, φαεσφόρον Ἀγγελον, διαπρυσίως λέγοντα· Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη Χριστός ὡς παντοδύναμος.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεἶπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Εἶτα, Συναπτὴ μικρὰ
μεθ' ἦν Ἐκφάνησις

“Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

΄Ωδὴ ε' Ἡχος α!
΄Ο εἱρμὸς

Ορθρίσωμεν ὅρθρου βαθέος, καὶ ἀντὶ μυρου τὸν ὕμνον προσοίσομεν τῷ Δεσπότῃ, καὶ Χριστὸν ὄφόμεθα, δικαιοσύνης ἥλιον, πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα. (Δἰς)

Σπίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου Κύριε.

Τὴν ἀμετρόν σου εὔσπλαγχνίαν, οἱ ταῖς τοῦ Ἄδου σειραῖς, συνεχόμενοι δεδορκότες, πρὸς τὸ φῶς ἡπείγοντο Χριστέ, ἀγαλλομένω ποδί, Πάσχα κροτοῦντες αἰώνιον.

Σπίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου Κύριε.

Προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι, τῷ προϊόντι Χριστῷ ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίω, καὶ συνεορτάσωμεν ταῖς φιλεόρτοις τάξει, Πάσχα Θεοῦ τὸ σωτήριον.

΄Ο Κανὼν τοῦ Ἀγίου, ΄Ωδὴ ε'
΄Ἡχος γ'
Τὴν σὴν ειρήνην δὸς ἡμῖν

Σπίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες τὴν γῆν, Ἀθανασίου τοῖς λόγοις παιδευόμενοι· στόμα γὰρ τοῦ Λόγου τοῦ πρὸ αἰώνων, ἀνεδείχθη διὰ πίστεως.

Σπίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε

ὑπὲρ ἡμῶν.

Πύργος φανεὶς Μακάριε ἀκατάβλητος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πάσας τοῦ Ἀρείου, μηχανουργίας διεσάθρωσας.

Δόξα...

Ταῖς ίκεσίαις Κυρίου τοῦ Ιεράρχου σου, τοὺς οἰκτιρμούς σου ἡμῖν ἀντικατάπεμψον, καὶ τῆς βασιλείας σου, ἀξίους ποίησον ὡς εὔσπλαγχνος.

Καὶ νῦν... Θεοποίον

Τὴν ἐκ Δαυΐδ βλαστήσασαν ἀνυμνήσωμεν, ὡς τὸν Γίὸν τοῦ Θεοῦ συλλαβοῦσαν ἐν γαστρί, καὶ σαρκὶ τεκοῦσαν, καὶ μείνασαν Παρθένον μετὰ τόκον ἀγνὴν.

Καταβασία

Ορθρίσωμεν ὅρθρου βαθέος, καὶ ἀντὶ μυρου τὸν ὕμνον προσοίσομεν τῷ Δεσπότῃ, καὶ Χριστὸν ὄφόμεθα, δικαιοσύνης ἥλιον, πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος. γ'

Ἄναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεἶπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Εἶτα, Συναπτὴ μικρὰ
μεθ' ἡν
Ἐκφάνησις

Οτι ἡγίασται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπές ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίου καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ωδὴ σ' Ἡχος α'

Ο είρμὸς

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις
τῆς γῆς, καὶ συνέτριψας μοχλοὺς
αἰωνίους, κατόχους πεπεδημένων
Χριστέ, καὶ τριήμερος ὡς ἐκ
κήτους Ἰωνᾶς, ἐξανέστης τοῦ
τάφου. (*Δις*)

Σπίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει
σου Κύριε.

Φυλάξας τὰ σήμαντρα σῷα
Χριστέ, ἐξηγέρθης τοῦ τάφου, ὁ
τὰς κλεῖς τῆς Παρθένου μὴ λυ-
μηνάμενος ἐν τῷ τόκῳ σου, καὶ
ἀνέῳξας ἥμιν, Παραδείσου τὰς
πύλας.

Σπίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει
σου Κύριε.

Сῶτέρο μου τὸ ζῶν τε καὶ ἀθυ-
τον, ἱερεῖον, ὡς Θεός, σεαυτὸν
ἐκουσίως, προσαγαγὼν τῷ Πατρί,
συνανέστησας, παγγενῆ τὸν Ἄδαμ,
ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου.

Ο Κανὼν τοῦ Ἀγίου, Ωδὴ σ'

Ἡχος γ'

Ἐβόησα ἐν σπεναγμοῖς ἀσιγήτοις

Σπίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
ὑπὲρ ἥμῶν.

Παράδεισον ἀληθῶς ἀπειργάσω,
μάκαρ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χρι-
στοῦ, κατασπείρας ἐν αὐτῇ τὸν
λόγον τὸν εὔσεβη, καὶ τῶν
αἱρέσεων, ἐκτεμὼν τὰς ἀκάνθας.
(*Δις*)

Δόξα...

Τῆς χάριτος ποταμὸς θεοφόρε,
Νεῖλος ἐδείχθης νοητός, καρπο-
δότης εὔσεβῶν διδαγμάτων τοῖς

πιστοῖς, ποτίζων ἄπαντας, καὶ τὰ
πέρατα τρέφων.

Καὶ νῦν... Θεοτοκὸν

Τὴν ἀχραντον ἀνυμνοῦμεν Μη-
τέρα, τὴν μετὰ τόκον Παρθένον,
τὴν χωρήσασαν γαστρὶ τὸν ἀχώρη-
τον παντί, τὸν συναΐδιον τῷ Πατρί,
καὶ τῷ Πνεύματι Λόγον

Καταβασία

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις
τῆς γῆς, καὶ συνέτριψας μοχλοὺς
αἰωνίους, κατόχους πεπεδημένων
Χριστέ, καὶ τριήμερος ὡς ἐκ
κήτους Ἰωνᾶς, ἐξανέστης τοῦ
τάφου.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θα-
νάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν
τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος. *γ'*

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ
τάφου καθὼς προεἶπεν, ἔδωκεν
ἥμιν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα
ἔλεος.

**Εἶτα, Συναπτὴ μικρὰ
μεθ' ἦν Ἐκφώνησις**

Сὺ γὰρ εῖ ὁ Βασιλεύς τῆς
εἰρήνης καὶ Σωτήρ τῶν ψυχῶν
ἥμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀνα-
πέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῷ
καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ¹
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου

Ἡχος β'

Τοῖς τῶν αἵματων σου

Ορθοδοξίας φυτεύσας τὰ
δόγματα, κακοδοξίας ἀκάνθας
ἐξέτεμες, καὶ τὸν τῆς πίστεως
σπόρον ἐπλήθυνας, τῇ ἐπομβρίᾳ
τοῦ Πνεύματος Ὁσιε· διὸ εὐφη-
μοῦμεν τὴν μνήμην σου.

‘Ο Οἶκος

Ἄθανασίου τὴν πανέορτον μνήμην, ἐν ὡδαῖς οἵ πιστοὶ ἀνευφημήσωμεν σήμερον· οὗτος γὰρ Ἀρειον τὸν πλάνον, καὶ Εὐνόμιον ἅμα σὺν Σαβελλίῳ, τοῖς τῆς ἀληθείας κατέβαλε δόγμασι, πυρὶ τῷ αἰωνίῳ παραδοὺς αὐτοὺς κατακαιέσθαι, ώς βλασφημήσαντας ἄδικα κατὰ τῆς τοῦ Σωτῆρος σαρκώσεως, ἥν πάντες Προφῆται προκατήγγειλαν· διὸ εὐφημοῦμεν τὴν μνήμην αὐτοῦ.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Τῇ Ζ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, τὴν ἀνάμνησιν ἔορτάζομεν τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ἐπὶ Κωνσταντίου Βασιλέως, υἱοῦ τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίου, καὶ Κυρίλλου Ἀρχιεπισκόπου Τερρισολύμων.

Σπίχοι

Σταυροῦ παγέντος, ἡγιάσθη γῇ πάλαι.

Καὶ νῦν φανέντος, ἡγιάσθη καὶ πόλος.

Ἐβδομάτῃ Σταυροῖο τύπος πόλῳ ἀμφετανύθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἅγιου Μάρτυρος Ἀκακίου.

Σπίχοι

Εἴπερ τις ἄλλος, ἐν χορῷ τῶν Μαρτύρων,

Κάλλιστος Ἀκάκιος ἐκτιμηθεὶς ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ Ἅγιου Μάρτυρος Κοδράτου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Σπίχοι

Ζωμοὺς χύτρας σὴς τοὺς ἰδρῶτας, Κοδρᾶτε,

Ἄλατι τιμθεὶς αἰμάτων παραρτύεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Ἰωάννου τοῦ Ψυχαῖτου.

Σπίχοι

Ψυχῆς μόνης σὺ τὴν σχέσιν φέρων Πάτερ,

Ψυχαῖτης κέκλησαι ἐνδίκως μάκαρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ Ἅγιου Μάρτυρος Μαξίμου.

Σπίχοι

Λίθοις ἐπιβὰς Μάξιμος μεγαλόνους,

Ἀνῆλθε χαίρων οὐρανοῦ εἰς τὸ πλάτος.

Τυπόμνημα τοῦ Ἱεράρχου ἐκ τῆς 02-05.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀνακοινωθῆς τοῦ λειψάνου τοῦ ἐν Ἅγιοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου, Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

Σπίχοι

Ἀθανάσιε, ποῦ κομίζῃ; μὴ πάλιν
Καὶ νεκρὸν ἐξόριστον ἐκπέμπουσί σε;

Δευτερίῃ νέκυς Ἀθανασίου ἐξέδυ τύμβου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ἄναστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἀγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἰς Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός

σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν· ἵδοὺ γὰρ ἥλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὥλεσεν. γ'

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεἶπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος. γ'.

Ωδὴ ζ. Ο είρμος

Ο Παῖδας ἐκ καμίνου ύψσαμενος, γενόμενος ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητός, καὶ διὰ Πάθους τὸ θνητόν, ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέπειαν, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Σπίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Γυναῖκες μετὰ μύρων θεόφρονες, ὅπίσω σου ἔδραμον, ὃν δὲ ὡς θνητόν, μετὰ δακρύων ἐζήτουν, προσεκύνησαν χαίρουσαι ζῶντα Θεόν, καὶ Πάσχα τὸ μυστικὸν σοὶς Χριστὲ Μαθηταῖς εὐηγγελίσαντο.

Σπίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου Κύριε.

Θανάτου ἔορτάζομεν νέκρωσιν, Ἄδου τὴν καθαίρεσιν, ἄλλης βιοτῆς, τῆς αἰώνιου ἀπαρχῆν, καὶ σκιρτῶντες ὑμνοῦμεν τὸν αἴτιον, τὸν μόνον εὐλογητὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Σπίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου Κύριε.

Ως ὄντως Ἱερὰ καὶ πανέορτος, αὕτη ἡ σωτήριος, νὺξ καὶ φωταυγῆς, τῆς λαμπροφόρου ἡμέρας, τῆς Ἐγέρσεως οὗσα προάγγελος, ἐν ᾧ τὸ ἄχρονον φῶς, ἐκ τάφου σωματικῶς πᾶσιν ἐπέλαμψεν.

Ο Κανὼν τοῦ Ἀγίου, Ωδὴ ζ
Ἡχος γ'. Τρεῖς παῦμες ἐν καμίνῳ
Σπίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ως σύμβλον τὴν καρδίαν, τῶν καλῶν ἐργασάμενος, ἀναβλύζεις γλυκασμὸν ὀρθοδοξίας ἡμῖν, ὃν τρυγῶντες βοῶμεν· Εὐλογητὸς εἰς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σπίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀθέων δυναστείαν, οὐ κατέπτηξας Ὁσιε, εὔσεβοῦς δὲ παρρησίας ἐμπιπλάμενος, πνεύματι ἀνεβόας· Εὐλογητὸς εἰς ὁ Θεος, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δόξα...

Τοῦ Πνεύματος ὑπάρχων, ἀδιαιρετος Ὁσιε, διετήρησας ἀμέριστον τὸ κήρυγμα, τῆς Τριάδος κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἰς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκόν

Ἐτέχθης ἐκ Παρθένου, ὡς εὐδόκησας Κύριε, καὶ ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν· διὰ τοῦτο βοῶμεν· Εὐλογητὸς εἰς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καταβασία

Ο Παῖδας ἐκ καμίνου ύψσαμενος, γενόμενος ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητός, καὶ διὰ Πάθους τὸ θνητόν, ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέπειαν,

δι μόνος εύλογητὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.^{γ'}

Ἄναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεἶπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

**Εἴτα, Συναπτὴ μικρὰ
μεθ' ἦν Ἐκφώνησις**

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ωδὴ η' Ἡχος α'

Ο είρμας

Ἄυτη ἡ κλητὴ καὶ ἀγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, ἐορτῶν ἐορτή, καὶ πανήγυρις ἐστὶ πανηγύρεων, ἐν ᾧ εὐλογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σπίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Δεῦτε τοῦ καινοῦ τῆς ἀμπέλου γεννημάτος τῆς θείας εὐφροσύνης, ἐν τῇ εὔσήμῳ ἡμέρᾳ τῆς ἐγέρσεως, βασιλείας τε Χριστοῦ κοινωνήσωμεν, ὑμνοῦντες αὐτόν, ὡς Θεόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σπίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου Κύριε.

Ἄρον κύκλῳ τοὺς ὄφθαλμούς σου Σιών καὶ ἵδε· ἵδοù γὰρ ἥκασί σοι, θεοφεγγεῖς ὡς φωστῆρες, ἐκ δυσμῶν καὶ βορρᾶ, καὶ θαλάσσης, καὶ ἐώας τὰ τέκνα σου ἐν σοὶ εὐλογοῦντα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σπίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου Κύριε.

Πάτερ παντοκράτορ, καὶ Λόγε, καὶ Πνεῦμα, τρισὶν ἐνιζομένη, ἐν ὑποστάσεσι φύσις, ὑπερούσιε καὶ ὑπέρθεε εἰς σὲ βεβαπτίσμεθα, καὶ σὲ εὐλογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Κανὼν τοῦ Αγίου, Ωδὴ η'

Ἡχος γ'

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς

Σπίχ. **Ἄ**γιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Καὶ τοῖς πράγμασι σαφῶς, ἀνεδείχθης Ἄθανάσιος, τῇ οἰκουμένῃ τῆς ἀθανασίας δόγματα φθεγξάμενος· διὸ Χριστὸν σὺν Ἀγγέλοις καὶ ἡμεῖς, ὑμνοῦμεν εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. (Δις)

Δόξα...

Τὴν Τριάδα εὐσεβῶς, δογματίσας ὅμοούσιον, σὺν τῷ Ἀρείῳ καὶ τὴν Σαβελλίου ἥλεγξας κακόνοιαν· διὸ φυγόντες τὴν αὐτῶν ἐναντίαν συμπλοκήν, ὑμνοῦμεν εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν... Θεοπούλον

Τὸν ἐνοικήσαντα πιστοί, ἐν κοιλίᾳ τῆς Παρθένου Μητρός, καὶ γεννηθέντα ἐξ αὐτῆς ἀφράστως, καὶ πάλιν μετὰ γέννησιν, Παρθένον φυλάξαντα, ὡς Θεὸν ἀληθινόν, ὑμνοῦμεν εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταθασία

Σπίχ. **Ἄ**ινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἀγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, ἔορτῶν ἔορτή, καὶ πανήγυρις ἐστὶ πανηγύρεων, ἐν ᾧ εὐλογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.^{γ'}

Ἄναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεἶπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

**Εἴτα, Συναπτὴ μικρὰ
μεθ' ἦν Ἐκφώνησις**

Οτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασταί σου ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γενοῦ καὶ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Χορὸς:Ἀμήν.

Ιερεὺς: Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτὸς, ἐν ὅμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

Ωδὴ θ' τοῦ Πάσχα. Ἡχος α!

Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἔξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ιερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου, Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὸν ἔξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου Χριστὸν τὸν ζωοδότην.

Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ιερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου

Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου, Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Χριστὸς τὸ καινὸν πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἵρων τὴν ἀμαρτίαν κόσμου.

Ωθείας! ὡ φίλης! ὡ γλυκυτάτης σου φωνῆς! μεθ' ἡμῶν ἀψευδῶς γάρ, ἐπηγγείλω, ἔσεσθαι, μέχρι τερμάτων αἰῶνος Χριστέ· ἦν οἱ πιστοί, ἄγκυραν ἐλπίδος, κατέχοντες ἀγαλλόμεθα.

Сήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη, καὶ ἄδης ἐσκυλεύθη.

Ωπάσχα τὸ μέγα, καὶ ἱερώτατον Χριστέ· ὡ σοφία καὶ Λόγε, τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις· δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον, σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῇ ἀνεσπέρῳ, ἡμέρᾳ τῆς βασιλείας σου.

**Ο Κανὼν τοῦ Αγίου, Ωδὴ θ'
Ἡχος γ'. Σὲ τὴν ακατάφλεκτον βάτον
Σπίχ.** **Ἀ**γιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εσοπτρον Θεοῦ τὴν ψυχήν σου, ἀκηλίδωτον δεῖξας, πρακτικῶς καὶ λογικῶς, τῇ οἰκουμένῃ ἀστράπτεις, τὰς θείας ἐμφάσεις Παμμακάριστε.

Σπίχ. **Ἀ**γιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κάλπιγξ γνωστικῆς εὐφωνίας, ἀνεδείχθης θεόφρον, τὰ φρονήματα ἡμῶν ἀνδρείας λόγοις, κατὰ τῶν θεομάχων ἀνδρῶν διεγείρουσα.

Δόξα...

Сὲ τὸν ἀληθῶς δεδειγμένον, τῆς σοφίας κρατῆρα, καὶ ποτίζοντα

ήμας, τῆς εύσεβείας τὸ νηφάλιον πόμα, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Καὶ νῦν... Θεοποίου

Cὲ τὴν ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσαν, τὸν ἀχώρητον Λόγον, καὶ τεκοῦσαν ἐν σαρκὶ ἀνερμηνεύτως, Θεοτόκε ἀγνή, οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Καταβασία Ἡχος α'

O ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ· Ἀγνὴ Παρθένε, χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ· Χαῖρε· ὁ σὸς υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

Fωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου, Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Xριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.^{γ'}

Aναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεἶπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

**Εἴτα, Συναπτὴ μικρὰ
μεθ' ἦν Ἐκφώνησις**

Oτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀءὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

**Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα
Ἡχος β'**

Cαρκὶ ύπνώσας ὡς θνητός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, τριήμερος ἔξανέστης, Ἄδαμ ἐγείρας ἐκ φθορᾶς, καὶ καταργήσας θάνατον, Πάσχα τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ κόσμου σωτήριον.

Πάσχα τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ κόσμου σωτήριον.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Αγίου

Ἡχος γ'

Ο ούρανὸν τοῖς ἀστροῖς

Aρχιερέων τὸ κλέος, καὶ τῆς Αἰγύπτου τὸ θρέμμα, ἀθανασίας τὸ κῦδος, ύμνησωμεν ἐν αἰνέσει, ὡς καθαιρέτην Ἄρείου, καὶ τῶν πιστῶν ὡς προστάτην.

**Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα
Ἡχος β'**

Cαρκὶ ύπνώσας ὡς θνητός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, τριήμερος ἔξανέστης, Ἄδαμ ἐγείρας ἐκ φθορᾶς, καὶ καταργήσας θάνατον, Πάσχα τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ κόσμου σωτήριον.

ΑΙΝΟΙ. Ἡχος γ'.

Pᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ύψιστοις. Σοὶ πρέπει ύμνος τῷ Θεῷ.

Aἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἀγγεῖοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ύμνος τῷ Θεῷ.

Σπιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'.

Sπίχ. **T**οῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ.

Dεῦτε πάντα τὰ ἔθνη, γνῶτε τοῦ φρικτοῦ μυστηρίου τὴν δύναμιν, Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ ἐν ἀρχῇ Λόγος, ἐσταυρώθη δι' ἡμᾶς, καὶ ἐκῶν ἐτάφη, καὶ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, τοῦ σῶσαι τὰ σύμπαντα. Αὕτὸν προσκυνήσωμεν.

Σπίχ. Λίνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Αγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Διηγήσαντο πάντα τὰ θαυμάσια, οἱ φύλακές σου Κύριε, ἀλλὰ τὸ συνέδριον τῆς ματαιότητος, πληρώσαν δώρων τὴν δεξιὰν αὐτῶν, κρύπτειν ἐνόμιζον τὴν ἀνάστασίν σου, ἷν δὲ κόσμος δοξάζει. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Σπίχ. Λίνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Χαρὰς τὰ πάντα πεπλήρωται, τῆς Ἀναστάσεως τὴν πείραν εἰληφότα. Μαρία γὰρ ἡ Μαγδαληνή, ἐπὶ τὸ μνῆμα ἥλθεν, εὗρεν Ἀγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τοίς ἴματίοις ἔξαστράπτοντα καὶ λέγοντα. Τὶ ζητεῖτε τὸν ζώντα μετὰ τῶν νεκρῶν, οὐκ ἔστιν ὅδε, ἀλλ' ἐγήγερται, καθὼς εἶπε, προάγων ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ.

Σπίχ. Λίνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ἐν τῷ φωτί σου Δέσποτα, ὁφόμεθα φῶς φιλάνθρωπε, ἀνέστης γὰρ ἐκ τῶν νεκρῶν, σωτηρίαν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρούμενος, ἵνα σὲ πᾶσα κτίσις δοξολογή, τόν μόνον ἀναμάρτητον. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἴτα ιστῶμεν Σπίχους δ'καὶ** ψάλλομεν Σπιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἅγιου.**

Ἔχος δ'. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσι

Σπίχ. Λίνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ

καὶ κιθάρᾳ.

Τοῖς πυρίνοις σου δόγμασι, τῶν αἵρεσεων ἄπασα, φρυγανώδης φλέγεται, ὅλη πάνσοφε· τῶν νοημάτων τοῖς βάθεσι, βυθίζεται στράτευμα, ἀπειθούντων δυσσεβῶν, Ἀθανάσιε Ὁσιε, σοῖς δὲ δόγμασι, καλλωπίζεται μάκαρ καθ' ἐκάστην, τῶν πιστῶν ἡ Ἐκκλησία, μεγαλοφώνως τιμῶσά σε.

Σπίχ. Λίνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὁργάνῳ.

Τῇ τῶν λόγων λαμπρότητι, τῶν ἐνθέων σου Ὁσιε, Ἐκκλησία ἄπασα ὥραιζεται, καὶ εὔσεβῶς καλλωπίζεται, ὥραιοις ἐν κάλλεσι, καὶ τιμῇ χρεωστικῶς, τὴν πανέορτον μνήμην σου, Ἀθανάσιε, ιερέων τὸ κλέος εὔσεβείας, λαμπρὸς καὶ μέγας κήρυξ, ὁ τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος.

Σπίχ. Λίνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τῆς Χριστοῦ ἀπεδίωξας, νοητοὺς λύκους Πάνσοφε, Ἐκκλησίας σκίμπωνι τῶν δογμάτων σου, καὶ ταύτην κύκλῳ ἐτείχισας, λόγων ὀχυρώμασι, παραστήσας τῷ Χριστῷ, ἀσινῇ καὶ ἀλώβητον· ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Εἴτα τὰ Σπιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Σπίχων αὐτῶν.

Ἔχος πλ. α'

Σπίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἔχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Πάσχα ἵερὸν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται, Πάσχα καινόν, Ἄγιον, Πάσχα μυστικόν, Πάσχα πανσεβάσμιον, Πάσχα Χριστὸς ὁ λυτρωτής, Πάσχα ἄμωμον, Πάσχα μέγα, Πάσχα τῶν πιστῶν, Πάσχα, τὸ πύλας ἡμῖν τοῦ Παραδείσου ἀνοίξαν, Πάσχα, πάντας ἀγιάζον πιστούς.

Σπίχ. ως ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ώς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Δεῦτε ἀπὸ θέας Γυναῖκες εὐαγγελίστριαι, καὶ τῇ Σιὼν εἴπατε, Δέχου παρ' ἡμῶν χαρᾶς εὐαγγέλια, τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ, τέρπου, χόρευε, καὶ ἀγάλλου Ιερουσαλήμ, τὸν Βασιλέα Χριστόν, θεασαμένη ἐκ τοῦ μνήματος, ώς νυμφίον προερχόμενον.

Σπίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Ἀἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ὅρθρου βαθέος, ἐπιστᾶσαι πρὸς τὸ μνῆμα τοῦ Ζωοδότου, εὗρον Ἀγγελον, ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, καὶ αὐτὸς προσφθεγξάμενος, αὐταῖς οὕτως ἔλεγε. Τὶ ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τὶ θρηνεῖτε τὸν ἀφθαρτὸν ώς ἐν φθορᾷ; ἀπελθοῦσαι κηρύξατε, τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς.

Σπίχ. Ἀὕτη ἡ ἡμέρα, ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα, καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Πάσχα τὸ τερπνόν, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα, Πάσχα πανσεβάσμιον ἡμῖν ἀνέτειλε, Πάσχα, ἐν χαρᾷ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα, ὡς Πάσχα λύτρον λύπης, καὶ γὰρ ἐκ τάφου σήμερον ὕσπερ ἐκ παστοῦ, ἐκλάμψας Χριστός, τὰ γύναια χαρᾶς ἐπλησε λέγων, κηρύξατε Ἀποστόλοις.

Δοξασπικόν

Ἄρχος γ'. Ἰδιόμελον

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῷ καὶ Ἄγιῳ Πνεύματι.

Τὸ μέγα κλέος τῶν Ἱερέων, Ἀθανάσιον τὸν ἀγίτητον ἀριστέα, Ἱεροπρεπῶς εὐφημήσωμεν· οὗτος γὰρ τῶν αἰρέσεων συγκόφας τὰς φάλαγγας, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος, τὰ τῆς ὀρθοδοξίας τρόπαια, ἀνεστήσατο καθ' ὅλης τῆς οἰκουμένης, ἀριθμῶν εὐσεβῶς τὸ τῆς Τριάδος μυστήριον, διὰ τὴν τῶν προσώπων ἰδιότητα, καὶ πάλιν συνάπτων ἀσυγχύτως εἰς ἐν, διὰ τὴν τῆς οὐσίας ταυτότητα, καὶ χερουβικῶς θεολογῶν, πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν...

Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει, καὶ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα, Εἴπωμεν ἀδελφοί, καὶ τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς, Συγχωρήσωμεν πάντα τῇ Ἀναστάσει, καὶ οὕτω βοήσωμεν,

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν,
θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ
τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χα-
ρισάμενος. (γ')

Καὶ ἄρχεται ἡ Θεία Λειπουργία.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ
Άγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ
εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Ο ΧΟΡΟΣ: Ἄμην.

ὁ Ἱερεὺς κρατῶν τὸ τρίκηρον ἀνημψένον
καὶ θυματὸν, θυμῷ πρὸ τῆς ἀγίας

Τραπέζης ψάλλων τό·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θα-
νάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν
τοῖς μνήμασι, ὁ χορός ζωὴν χα-
ρισάμενος.

Λέγεται δὲ τοῦτο τρίς ὑπὸ τοῦ Ἱερέως,
(τὴν κατάληξην «Ζωὴν χαρισάμενος»
ψάλλουσιν οἱ χοροί).

Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεὺς ἢ ὁ Διάκονος τοὺς
ἐπομένους Σπίχους καθ' ἔκαστον δὲ Σπίχον
ψάλλεται ὁμοίως ὑπὸ τῶν Χορῶν τὸ «Χρι-
στὸς ἀνέστη».

Σπίχος α'. Ἄναστήτῳ ὁ Θεός, καὶ
διασκορπισθήτωσαν οἱ ἔχθροὶ
αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ
προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες
αὐτόν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θα-
νάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν
τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Σπίχος β'. Ὦς ἐκλείπει καπνός,
ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς
ἀπὸ προσώπου πυρός.

Σπίχος γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ
ἄμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ
Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτω-
σαν.

Σπίχος δ'. Λύτη ἡ ἡμέρα, ἥν
ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλια-
σώμεθα, καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν
αὐτῇ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ Άγιῳ
Πνεύματι.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θα-
νάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν
τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θα-
νάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν
τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς, γεγονωτέρᾳ φωνῇ

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θα-
νάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν
τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς, γεγονωτέρᾳ φωνῇ·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θα-
νάτῳ θάνατον πατήσας.

Ο ΧΟΡΟΣ: Καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δε-
ηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὕπέρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ
τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὕπέρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπα-
ντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν
ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ
τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυ-
ρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὕπέρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου,
καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν
αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘**Υ**πέρ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘**Υ**πέρ τοῦ Πατρὸς καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν , τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘**Υ**πέρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘**Υ**πέρ τῆς κώμης (πόλεως) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘**Υ**πὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘**Υ**πὲρ πλεόντων, δόδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘**Υ**πέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὄργης, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘**Α**ντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχρόντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου (**Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς**) καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγίων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Сοὶ, Κύριε.

‘**Ο**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΤΙΦΩΝΑ

Ψαλλόμενα ἐν τῇ Λειτουργίᾳ
τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα,
Ἀνπίφωνον α'. Ἡχος β'

Σπίχ. ‘**Α**λαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Σπίχ. **Υ**άλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Σπίχ. **Ε**ἴπατε τῷ Θεῷ Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεως σου ϕεύσονταί σε οἱ ἔχθροί σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Σπίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνη-
σάτωσάν σοι καὶ φαλάτωσάν σοι,
φαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματι σου
Ὑψιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου
Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου
Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀνπίφωνον β'

Ὕχος ὁ αὐτὸς

Σπίχ. Ό Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς
καὶ εὔλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ
ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Ϲῶσον ἡμᾶς, Γείτε Θεοῦ, ὁ
ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς
σοι. Ἀλληλούϊα.

Σπίχ. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν
ὅδον σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σω-
τήριόν σου.

Ϲῶσον ἡμᾶς, Γείτε Θεοῦ, ὁ
ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς
σοι. Ἀλληλούϊα.

Σπίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι
λαοί, ὁ Θεός, Ἐξομολογησάσθωσάν
σοι λαοὶ πάντες.

Ϲῶσον ἡμᾶς, Γείτε Θεοῦ, ὁ
ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς
σοι. Ἀλληλούϊα.

Σπίχ. Εὔλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός,
καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ
πέρατα τῆς γῆς.

Ϲῶσον ἡμᾶς, Γείτε Θεοῦ, ὁ
ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς
σοι. Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Ο μονογενὴς Γείδος καὶ Λόγος τοῦ
Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ κα-
ταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν
σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς
ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας,
σταυρωθείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός,
θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἰς ὧν
τῆς ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμε-
νος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἀγίῳ
Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀνπίφωνον Γ'. Ὕχος πλ. α'

Σπίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ δια-
σκορπισθήτωσαν οἱ ἔχθροὶ αὐτοῦ,
καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου
αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν,
θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ ἐν
τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν,
θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ ἐν
τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Σπίχ. Ως ἐκλείπει καπνός,
ἐκλιπέτωσαν, ως τήκεται κηρὸς
ἀπὸ προσώπου πυρός.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν,
θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ ἐν
τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Σπίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ
ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ
Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὑφρανθήτω-
σαν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν,
θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ ἐν
τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Σπίχ. Λύτη ἡ ἡμέρα, ἦν ἐποίησεν
ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ
εὑφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν,
θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ ἐν
τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Εἰσοδικὸν

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν
Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ,
σῶσον ἡμᾶς, Γιὲ Θεοῦ, δὲ ἀναστὰς
ἐκ νεκρῶν, φάλλοντάς σοι Ἀλλη-
λούϊα.

Εἶτα τὸ

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν,
θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ ἐν
τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.
(ἐκ γ').

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἅγιου

Ὕχος γ'. Ἰδιόμελον

Сτῦλος γέγονας δόρθιδοξίας,
θείοις δόγμασιν ὑποστηρίζων, τὴν
Ἐκκλησίαν Ἱεράρχα Ἀθανάσιε· τῷ
γὰρ Πατρὶ τὸν Γίὸν δόμοούσιον,
ἀνακηρύξας κατήσχυνας Ἀρειον·
Πάτερ Ὁσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν
ἴκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν, τὸ μέγα
ἔλεος.

Ὕπακοη Ὕχος δ'

Προλαβοῦσαι τὸν δόρθρον αἱ
περὶ Μαριάμ, καὶ εὑροῦσαι τὸν
λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήμα-
τος, ἥκουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου, τὸν ἐν
φωτὶ ἀϊδίῳ ὑπάρχοντα, μετὰ νε-
κρῶν τὶ ζητεῖτε ὡς ἀνθρωπον;
βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα,
δράμετε, καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε,
ὡς ἡγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας
τὸν θάνατον, δτὶ ὑπάρχει Θεοῦ
Γίός, τοῦ σώζοντος τὸ γένος τῶν
ἀνθρώπων.

Κοντάκιον Ὕχος δ'

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες
ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ Ἄδου καθεῖλες
τὴν δύναμιν, καὶ ἀνέστης ὡς νικη-
τής, Χριστὲ ὁ Θεός, γυναιξὶ μυ-
ροφόροις φθεγξάμενος, Χαίρετε,
καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην
δωρούμενος ὁ τοῖς πεσοῦσι
παρέχων ἀνάστασιν.

Ἄνπι δὲ τοῦ Τρισαγίου

Οσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε,
Χριστὸν ἐνεδύσασθε, Ἀλλη-
λούϊα.(γ')

Δόξα Πατρί...

Καὶ νῦν...

Χριστὸν ἐνεδύσασθε, Ἀλλη-
λούϊα.

Δύναμις.

Οσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε,
Χριστὸν ἐνεδύσασθε! Ἀλληλούϊα!

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΠΕΡΙΚΟΠΗ.

**Μνήμη τοῦ ἐν Ἅγιοις Πατρός ἡμῶν Ἀθα-
νασίου, Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.**

Προκείμενον. Ὕχος δ'.

Σπίχ. **Ε**ὐλογητὸς εῖ, Κύριε ὁ
Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σπίχ. **Ο**τι δίκαιος εῖ ἐπὶ πᾶσιν,
οἵς ἐποίησας ἡμῖν.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς
Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. **13:7-16**

Ἄδελφοί, μνημονεύετε τῶν
ἡγουμένων ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν
ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ὃν ἀνα-
θεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀνα-
στροφῆς μιμεῖσθε τὴν πίστιν. Ἰη-
σοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ
αὐτός, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Διδα-
χαῖς ποικίλαις καὶ ἔναις μὴ πα-
ραφέρεσθε· καλὸν γὰρ χάριτι βε-

βαιοῦσθαι τὴν καρδίαν, οὐ βρώμασιν, ἐν οῖς οὐκ ὡφελήθησαν οἱ περιπατοῦντες. Ἐχομεν θυσιαστήριον ἔξ οῦ φαγεῖν οὐκ ἔχουσιν ἔξουσίαν οἱ τῇ σκηνῇ λατρεύοντες· ὃν γὰρ εἰσφέρεται ζῷων τὸ αἷμα περὶ ἀμαρτίας εἰς τὰ ἄγια διὰ τοῦ ἀρχιερέως, τούτων τὰ σώματα κατακαίεται ἔξω τῆς παρεμβολῆς. Διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα ἀγιάσῃ διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὸν λαόν, ἔξω τῆς πύλης ἐπαθεν. Τοίνυν ἔξερχώμεθα πρὸς αὐτὸν ἔξω τῆς παρεμβολῆς, τὸν ὄνειδισμὸν αὐτοῦ φέροντες· οὐ γὰρ ἔχομεν ὅδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν. Δι' αὐτοῦ οὖν ἀναφέρωμεν θυσίαν αἰνέσεως διὰ παντὸς τῷ Θεῷ, τοῦτ' ἔστιν καρπὸν χειλέων ὁμολογούντων τῷ ὄνόματι αὐτοῦ. Τῆς δὲ εὐποιΐας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε, τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὑαρεστεῖται ὁ Θεός.

Ἀλληλούϊα. ᾧ Ηχος γ'

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον καὶ ἡγαλλίασε τὸ Πνεῦμα μου.

Σπίχ. **Ο**τι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου

Η ΕΙΣΟΔΟΣ ΤΩΝ ΤΙΜΙΩΝ

ΔΩΡΩΝ. Χερουβικός ᾧ Υμνος.

Οἱ τὰ Χερουβεὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον ὅμον προσάδοντες, πᾶσαν νῦν βιοτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν,

Ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως διορυφορούμενον τάξεσιν. Ἄλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Υπὲρ τῶν προτεθέντων τιμίων δώρων τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Υπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Υπὲρ τοῦ ὁυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι. **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς
ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτε-
λέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώ-
μεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς
ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα,
εἰρηνικὰ, καὶ καλὴν ἀπολογίαν, τὴν
ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χρι-
στοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπε-
ρευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης
ἡμῶν, Θεοτόκου (**Ὑπεραγία Θεο-
τόκε, σῶσον ἡμᾶς**) καὶ ἀειπαρθέ-
νου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν
ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώ-
μεθα.

Ϲοὶ, Κύριε.

Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογε-
νοῦς σου Γίοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς
εῖ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ
ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ¹
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

+ **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἄγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν
δμονοίᾳ δμολογήσωμεν.

Πατέρα, Γίον καὶ ἄγιον
Πνεῦμα, Τριάδα δμοούσιον καὶ
ἀχώριστον.

Τὰς θύρας, τὰς θύρας· ἐν σοφίᾳ
πρόσχωμεν.

Τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἔνα Θεόν, Πατέρα,
παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ
καὶ γῆς, δρατῶν τε πάντων καὶ ἀο-
ράτων.

Καὶ εἰς ἔνα Κύριον Ἰησοῦν Χρι-
στόν, τὸν Γίον τοῦ Θεοῦ τὸν μονο-
γενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέ-
ντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν
ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ
ποιηθέντα, δμοούσιον τῷ Πατρί, δι'
οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους
καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κα-
τελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρ-
κωθέντα ἐκ Πνεύματος ἀγίου καὶ
Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐναν-
θρωπήσαντα.

Ϲταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ²
Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ
ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ,
κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρα-
νοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν
τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης
κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς οὗ τῆς
βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, τὸ
Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πα-
τρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ
καὶ Γίῷ συμπροσκυνούμενον καὶ
συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ
τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἄγιαν, καθολικὴν καὶ
ἀποστολικὴν Ἑκκλησίαν. Όμολογῶ
ἐν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρ-
τιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν

καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ἄμην

Κτῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου πρόσχωμεν τὴν ἀγίαν ἀναφοράν ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἀγίου Πνεύματος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἄξιον καὶ δίκαιον.

Ο Ιερεὺς κλινόμενος ἀπάρχεται
τῆς ἀγίας Ἀναφορᾶς:

Ἄξιον καὶ δίκαιον σὲ ὑμνεῖν, σὲ εὐλογεῖν...

Ἐκφώνως:

Τὸν ἐπινίκιον ὅμνον ἄδοντα,
βοῶντα, κεκραγότα καὶ λέγοντα·

Ἄγιος, ἄγιος, ἄγιος Κύριος Σαβαὼθ· πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου, ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν δόνόματι Κυρίου. Ωσαννὰ ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ο δὲ Ιερεὺς κλινόμενος ἐπεύχεται·

Μετὰ τούτων καὶ ἡμεῖς τῶν μακαρίων δυνάμεων...

Λάβετε, φάγετε, τοῦτό μού ἔστι τὸ σῶμα τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.

Ἄμην.

Εἶτα ἐπευχόμενος λέγει ὁ Ιερεὺς:

Όμοίως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων

Καὶ αὖθις δεικνύων τὸ ἄγιον Ποτήριον
ὁ Ιερεύς λέγει ἐκφώνως:

Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες, τοῦτό ἔστι τὸ αἷμά μου τὸ τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.

Ἄμην.

Ο Ιερεύς καὶ πάλιν κλινόμενος
λέγει τὴν εύχήν:

Μεμνημένοι τοίνυν τῆς σωτηρίου ταύτης...

Ἐκφώνως: **Τ**ὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν σοὶ προσφέρομεν κατὰ πάντα καὶ διὰ πάντα.

Εὰς ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν,
σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως

Σπίχ. **Ο** Ἀγγελος ἐβόα τῇ Κεχαριτωμένῃ· Ἄγνη, Παρθένε χαῖρε,
καὶ πάλιν ἐρῶ χαῖρε, ὁ σός Γεός ἀνέστη, τριήμερος ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ιερουσαλήμ, ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε, Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών, σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Ἐν πρώτοις μνήσθητι, Κύριε,
τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...

Κύριε, ἐλέησον.

Καὶ ὅν ἔκαστος κατὰ διάνοιαν
ἔχει, καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Καὶ δὸς ἡμῖν, ἐν ἐνὶ στόματι καὶ
μιᾶ καρδίᾳ...

Ἄμήν.

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου
Θεοῦ...

Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσα-
ντες...

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων καὶ
ἀγιασθέντων...

Κύριε, ἐλέησον.

Οπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς
ἡμῶν...

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ δυσθῆναι ἡμᾶς...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν...

Παράσχου Κύριε. [καὶ μετά ἀπό
κάθε αἵτηση]

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὀδη-
γόν...

Παράσχου, Κύριε.

Сυγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν
ἀμαρτιῶν...

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν...

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς
ἡμῶν...

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς
ἡμῶν...

Παράσχου Κύριε.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως...

Ϲοὶ Κύριε.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα,
μετὰ παρησίας...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς·
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά
σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς
ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ
ὁφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὁφειλέταις ἡμῶν. Καὶ
μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονη-
ροῦ.

Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ
δύναμις...

Ἄμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ
κλίνωμεν.

Ϲοὶ Κύριε.

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φι-
λανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου
Γίοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εῖ, σὺν τῷ
παναγίῳ καὶ ὀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ
σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Πρόσχες Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ
Θεὸς ἡμῶν...

Πρόσχωμεν.

Τὰ Ἀγια τοῖς ἀγίοις.

Εἰς Ἀγιος, εἰς Κύριος, Ἰησοῦς
Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός.
Ἄμήν.

Εἴτα ψάλλει
τὸ κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας
εἰς τὸν ἥχον, εἰς δὲ ἐψάλη καὶ τὸ
Χερουβικόν.

Κοινωνικὸν

΄Ηχος α'

Κῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε,
πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε.

**Ψάλλεται δὲ μετὰ τῶν ἐφεξῆς σπίχων
αὐτοῦ.**

Σπίχος: Μέγα τὸ μυστήριον τῆς
σῆς Χριστέ, ἀναστάσεως.

Κῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε,
πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε.

Σπίχος: Δείπνῳ παραγέγονας
ἐκών πάθος δὲ ἀθάνατος.

Κῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε,
πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε.

Σπίχος: Τότε καὶ δὲ ἀδης συνα-
ντήσας, ἐπικράνθη λογοθετούμε-
νος, ψυχὰς ἀπαιτούμενος.

Κῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε,
πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε.

Σπίχος: Τότε καὶ Μαρία ἡ μυρί-
σασα εὔφρανθη, προσκυνήσασα
Θεὸν πρὸ τοῦ μνήματος.

Κῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε,
πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε.

Σπίχος: Εἴπατε τῷ Πέτρῳ καὶ
τοῖς λοιποῖς ἀποστόλοις, δὲ τοῖς
στη ἐκ νεκρῶν δὲ ἀθάνατος.

Κῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε,
πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε.

Ἄνπ' τοῦ «Εἶδομεν τὸ φῶς...»

Ψάλλεται το

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θα-
νάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν
τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.**γ'**

Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. Ἀμήν. Ἀμήν. Εἰς ἄφεσιν
ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν
αἰνέσεως Κύριε, ὅπως ἀνυμνή-
σωμεν τὴν δόξαν σου, δὲ τι ἡξίωσας
ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἀγίων μυστη-
ρίων σου · στήρηξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ
ἄγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν
τὴν δικαιοσύνην σου. Ἄλληλούϊα,
ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

΄Ορθοί. Μεταλαβόντες τῶν
θείων, ἀγίων, ἀχράντων...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν,
ἀγίαν...

Ϲοί Κύριε.

΄Οτι σὺ εἶ δὲ ἀγιασμὸς ἡμῶν...

Ἄμήν.

Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον. **(γ')** Πάτερ ἄγιε
Εὐλόγησον.

΄Ο εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς
Σε, Κύριε...

Ἄμήν.

καὶ ἀνπ' τοῦ

**«Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον...»
λέγεται τό,**

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θα-
νάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν
τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.**γ'**

΄Απόλυσις: Διαλογική.

«Ο ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ὁ Προεξάρχων: πρός τὸν λαόν.

«Χριστὸς ἀνέστη».

**΄Ο Λαός: Ἀληθῶς ἀνέστη»,
τὸ αὐτό ἐπαναλαμβάνεται ἄλλας δύο
φοράς καὶ ἀκολούθως ἐκφωνεῖ.**

07-05-2024 ΟΡΘΟΣ ΤΡΙΤΗΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ.

ὁ Προεξάρχων: Τό·

Δόξα τῇ Αὔτοῦ τριημέρῳ ἐγέρ-
σει.

‘Ο Λαός: Ἀποκρίνεται διά τοῦ·

Προσκυνοῦμεν Αὔτοῦ τήν τριή-
μερον ἐγερσιν.

ὁ Προεξάρχων: Κατακλείει διά τοῦ·

Χριστός ἀνέστη (ὅλον), καὶ

Ο Λαός: Ἀνπιφωνεῖ·

Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

‘Η Μεταφορὰ Κειμένων

Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

‘Ιεροψάλτη

στὸν Ι.Ν. Αγίου Γεωργίου

Κουλούρας Βέροιας.